

**Chương 296: Giải Đấu Năm Nhất (8) -
Reinhardt & Ludwig**
(Số từ: 2615)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

18:56 PM 14/04/2023

Thanh kiếm đã gãy.

Tuy nhiên, cả tôi và Ludwig đều không ngạc nhiên. Như thể biết trước điều đó sẽ xảy ra, Ludwig định dùng chuôi thanh kiếm gãy đập vào đầu tôi.

"Ặc!"

[Tăng cường sức mạnh ma thuật]

Tôi để Ludwig đánh mình.

Khi tôi để cú đánh vào đầu, tôi tung một cú đấm vào bụng Ludwig.

*Bộp!

*Bụp!

"Khụ!"

"Ugh!"

Ludwig, người bị đánh mạnh vào bụng, lăn vài vòng trên mặt đất trước khi đứng dậy. Cả hai vũ khí của chúng tôi đều bị hỏng. Không có thời gian để hồi phục.

Cả Ludwig và tôi đều ném thanh kiếm gãy của mình đi.

Ludwig tấn công tôi, và vì việc duy trì [Tăng cường sức mạnh ma thuật] trong một thời gian dài sẽ khiến set tiếp theo trở nên khó khăn hơn, nên tôi phải nhanh chóng kết thúc nó.

Ngay khi Ludwig bị ngã đứng dậy, tôi lao về phía anh ta, nhằm hạ gục anh ta.

Tôi đè anh ta xuống đất và tiếp theo bằng một đòn tấn công dồn dập.

Tại thời điểm này, đó là mục tiêu của tôi.

*Bùm!

Ludwig gục xuống sàn, lấy tay che mặt.

Khoảnh khắc này đã là kết thúc.

Ngay khi tôi nghĩ vậy, Ludwig đã nắm lấy eo tôi khi anh ấy ngã và lật tôi lại.

[Tăng cường sức mạnh ma thuật] cung cấp sự bảo vệ, nhưng nó không làm tăng trọng lượng của tôi.

*Bùm!

Tôi mất thăng bằng và bay ngược ra sau ngay lập tức.

Ludwig bị mất trí.

Toàn bộ sức mạnh của Ludwig đã vượt quá phạm vi của một người bình thường, ngay cả khi không có [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

Ludwig là một con quái vật thậm chí còn lớn hơn tôi.

Sức chịu đựng của tôi không ổn định.

Ludwig, sức mạnh yếu hơn, có sức chịu đựng tốt hơn.

Tôi không biết loại thay đổi nào đã xảy ra trong cơ thể Ludwig, nhưng tôi không thể đối mặt với anh ấy nếu không có [Tự đề xuất] và [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

Tôi sẽ thắng.

Tôi chưa bao giờ nghĩ mình sẽ ở vị trí của một đối thủ, nhưng bây giờ tôi đã ở đây, tôi không thể lùi bước dễ dàng.

Giống như sự tồn tại đơn thuần của Ellen đã là động lực cho sự trưởng thành của Ludwig trong câu chuyện gốc.

Tôi cũng là động lực cho sự phát triển của Ludwig, chỉ bằng cách tồn tại.

Hơn nữa, bắt đầu từ phía dưới, tôi cũng kích thích sự ghen tị và cảm giác tự ti của Ludwig.

Tôi càng trở nên mạnh mẽ, Ludwig càng trở nên mạnh mẽ hơn.

Tôi không được thua cậu.

Tôi phải luôn là bức tường phía trên, để cậu ngày càng mạnh mẽ hơn.

Nhân vật chính phải mạnh mẽ.

Một ngày nào đó cậu có thể mạnh hơn tôi, nhưng hiện tại, tôi phải mạnh hơn cậu.

Đó là ý nghĩa của việc trở thành đối thủ.

Đó là lý do tại sao tôi không thể thua.

Tôi nghiêm túc đối mặt với anh chàng mà tôi đã tạo ra, người luôn gặp xui xẻo và tránh né một cách tinh tế.

Ludwig coi tôi như một đối thủ, vì vậy tôi không còn cách nào khác ngoài việc đáp lại suy nghĩ đó.

Người cuối cùng đứng là người chiến thắng.

Cậu phải thua tôi ngay bây giờ.

Tôi sẽ thừa nhận chiến thắng cuối cùng, nhưng cậu phải luôn thua tôi cho đến lúc đó.

Đối với điều đó, tôi nghĩ rằng mình không thể thua và tin rằng tôi sẽ không.

“Cậu sẽ không thể đánh bại tôi.”

Tôi tuyên bố rằng tôi sẽ không bao giờ bị đánh bại.

“Ugh!”

Khi tôi lao vào Ludwig và tung một cú đấm, anh ta né được cánh tay đang dang ra của tôi bằng một cử chỉ đơn giản, sau đó nắm lấy cánh tay của tôi để cố hạ gục tôi.

Tuy nhiên, khi tôi dựa vào lực mà Ludwig đang kéo, tôi nhắc đầu gối của mình và đập vào cằm Ludwig.

*Cạch!

"Khụ!"

Ludwig, người đã dùng đầu gối đánh thẳng vào cằm tôi, ngã lăn ra.

Lẽ ra anh ta đã bị hạ gục, nhưng Ludwig đã lăn vài vòng rồi đứng dậy.

Tôi có thể thấy máu chảy ra từ Ludwig. Mặc dù anh ấy dường như vẫn ở trong tình trạng hoàn hảo.

Ludwig không hề có dấu hiệu đau đớn. Tôi phải thừa nhận, anh ấy có sức chịu đựng đáng kinh ngạc. Tất nhiên, trong tình huống như thế này, cảm giác đau có thể tương đối ít dữ dội hơn.

Tôi không thể thua.

Những biến số bất ngờ phát sinh trong giải đấu này, mà tôi đã tham gia để lấy điểm thành tích, đã thay đổi mục đích của tôi.

Scarlett và Ludwig, từng là đối thủ cạnh tranh đơn thuần, mỗi người mang lại ý nghĩa cho sự tồn tại của tôi theo những cách khác nhau.

Tôi đã nghĩ rằng chúng tôi không có mối liên hệ nào, nhưng do hành động của tôi cho đến nay, hai người này nhìn tôi theo những cách khác nhau, nhưng cuối cùng lại có cùng quan điểm.

Scarlett thần tượng tôi.

Ludwig cảm thấy tôi là một bức tường mà anh ấy muốn bắt kịp nhưng không bao giờ với tới được.

Vì vậy, tôi sẽ đánh bại anh ta một cách áp đảo.

Bức tường càng không thể vượt qua, Ludwig lập dị càng háo hức vượt qua nó. Vì sự trưởng thành của anh ấy, tôi phải làm điều này.

Vậy cho tôi xem đi.

Với đôi môi vấy máu, Ludwig lao về phía tôi.

Tôi đã tạo ra một thế giới mà thế giới sẽ đứng về phía tôi, nhưng tôi vẫn còn nhiều hơn thế nữa.

[Tự đề xuất]

[Linh Ngôn]

[Tăng cường sức mạnh ma thuật]

[Nguy Hiểm Cảm Tri]

Và thậm chí cả Ellen với tư cách là một đối tác luyện tập.

Với tất cả những điều kiện này, Ludwig dù có cố gắng cũng không thể đuổi kịp tôi.

Vì vậy, tôi sẽ nghiền nát anh ta.

Tại thời điểm này, vũ khí lớn nhất của tôi không phải là [Sức mạnh Phép thuật] hay [Sức mạnh Siêu nhiên], mà là [Nguy Hiểm Cảm Tri] của tôi.

Tôi đã nhìn thấy qua [Nguy Hiểm Cảm Tri] của mình.

Tiến về phía trước có nghĩa là chuyển trọng tâm về phía trước.

Điều quan trọng là thời gian.

Nếu tôi có thể đọc được Ludwig sẽ tấn công khi nào và như thế nào trong mỗi sai chân, thì tôi có thể chống lại nó.

Điều quan trọng là phải biết Ludwig dồn lực vào chân nào, nhưng quan trọng hơn là vai. Bằng cách nhìn vào vai, tôi có thể đoán được chuyển động của cánh tay. Mặc dù những võ sĩ lành nghề có thể đấm mà không cần cử động vai, nhưng cả Ludwig và tôi đều không ở trình độ đó.

Nếu cánh tay không di chuyển nhưng eo thì có, tôi có thể đoán rằng anh ta sẽ dùng chân để tấn công.

Các chuyển động với một thanh kiếm không khác nhiều. Mọi hành động đều có điểm xuất phát, và nó phải xuất phát từ cơ thể.

Vai phải của Ludwig rút lại khi anh tấn công.

Vai phải của anh ấy hơi lùi lại có nghĩa là cánh tay phải của anh ấy sẽ sớm vươn về phía tôi.

Sau đó, dùng chân trái làm trục, anh ta định giáng nắm tay phải vào mặt tôi.

Nó đã quá rõ ràng.

Có nhiều cách.

Tôi có thể để nắm đấm phải của anh ta lướt qua và đấm vào mặt Ludwig bằng nắm tay trái của mình khi anh ta tiến sâu vào, hoặc sử dụng động

lượng của cánh tay phải đang lao tới của anh ta như một vũ khí chống lại anh ta.

Ngay khi tôi đọc được kiểu tấn công nào sẽ đến, kết quả gần như đã được quyết định.

Tôi không né tránh hay đỡ đòn.

Trước khi Ludwig tiến lên một bước và thủ thế tấn công.

Tôi tiến lên một bước, đánh vào.

Biết rằng Ludwig sẽ di chuyển vai phải của anh ấy bằng cách sử dụng chân trái của anh ấy làm trục khi lao tới, tôi đánh vào một điểm ở phía trước.

Vào thời điểm ngay trước khi cuộc tấn công bắt đầu.

*Cạch!

Ngay trước khi chân trái của anh ấy chạm đất, tôi đã đá vào bắp chân của Ludwig, khiến anh ấy mất thăng bằng.

“Ugh!”

Cuối cùng, có vẻ như anh ta tấn công tôi chỉ để bị đá đi.

Thiệt hại còn lớn hơn vì đó là tình huống bất ngờ.

Ludwig lần này không dậy nổi, lăn lộn trên mặt đất.

Đó là một đòn phản công hoàn hảo, mang cả sức mạnh của [Tăng cường sức mạnh ma thuật] và [Tự đề xuất].

Sẽ thật kỳ lạ nếu Ludwig có thể đứng dậy.

-Set đầu tiên! Do Ludwig không còn khả năng chiến đấu nên Reinhardt thắng!

Ludwig không thể đứng dậy được.

"Ừ..."

Khi các linh mục chạy đến để chữa trị, Ludwig nằm trên mặt đất, ngược nhìn tôi.

Đó là một ánh mắt như thể nhìn vào một sinh vật khó hiểu.

Thật vậy, tôi đã lật đổ Ludwig chỉ bằng một động tác chính xác sau khi thấy anh ta tấn công tôi.

Ludwig đã hoàn toàn đọc. Bất kể anh ta làm gì, anh ta vẫn sẽ bị đọc trong tương lai.

‘Làm thế quái nào tôi có thể đánh bại một đối thủ như vậy?’

Đó dường như là suy nghĩ của Ludwig.

[Nguy Hiểm Cảm Tri] đặc trưng của tôi mang lại hiệu quả cao. Có lẽ bởi vì đó là sức mạnh mà tôi có được sau khi trải qua những tình huống nguy hiểm nhất trong cuộc đời mình.

Tôi đã mỉm cười.

"Tôi đã nói với cậu là, cậu không thể thắng—."

"..."

Chưa.

Tôi nuốt phần còn lại của lời nói của tôi.

Cảm giác như tôi đã trở thành một nhân vật phản diện.

Không, tôi thực sự là một nhân vật phản diện. Tôi là Ma Vương, còn Ludwig là anh hùng thứ hai của nhân loại sau Ragan Artorius.

Người anh hùng luôn thua Ma Vương.

Nhưng một ngày nào đó, anh ta sẽ đuổi kịp Ma vương và mang lại công lý.

Nó giống như một bức tranh hoàn hảo quá mức báo trước sự sụp đổ cuối cùng của tôi.

Sau khi nhận được sự chữa lành từ các linh mục, Ludwig đứng dậy.

"Hãy thử lại, Reinhardt."

Mặc dù đó là một biểu hiện nghi vấn liệu có đúng đắn khi đối đầu với một đối thủ khó hiểu như một đối thủ hay không, nhưng Ludwig vẫn không bỏ cuộc.

"Sẽ không có nhiều khác biệt."

"Mặc dù vậy, chúng ta sẽ không biết trừ khi chúng ta thử."

Ludwig sẽ đứng dậy nhiều lần, bất kể bản thân ngã bao nhiêu lần.

Ludwig sẽ không bỏ cuộc và sẽ liên tục va chạm.

Tôi luôn là quả trứng làm vỡ đá, nhưng anh chàng này là người ném quả trứng cho đến khi đá vỡ.

Tôi không nghĩ mình giỏi hơn Ludwig.

Có người chưa từng gục ngã, có người đứng dậy sau hàng trăm, hàng nghìn lần đổ vỡ.

Ludwig sẽ còn vĩ đại hơn một người như tôi.

Tuy nhiên, sự vĩ đại không thể mua được chiến thắng.

Ngay bây giờ, tôi mạnh mẽ hơn và Ludwig không thể vượt qua khoảng cách này.

-Tỷ số là 1:0! Reinhardt đã thắng set đầu tiên! Bây giờ, set thứ hai của trận chung kết giải đấu sinh viên năm nhất! Nó sẽ bắt đầu ngay bây giờ!

-Woahhh!

Trong tiếng la hét đã trở nên quen thuộc chỉ sau hai ngày, Ludwig và tôi nhận được vũ khí bổ sung. Lần này, nó là một thanh kiếm.

Có sự khác biệt nào giữa nắm đấm và thanh kiếm không?

Trong giải đấu sinh viên năm nhất này, vốn đã đầy bất thường, không còn bất ngờ nào nữa.

Tôi đã giành chiến thắng áp đảo trong hai set liên tiếp.

Do đó, tôi đã thắng.

Mặc dù tôi gặp bất lợi về kỹ thuật so với hầu hết các chuyên gia cận chiến, nhưng tôi đã chiếm thế thượng phong trước Ludwig.

Cho dù [sức mạnh thể chất] của Ludwig có tăng lên bao nhiêu đi chăng nữa, thì [Sức mạnh ma thuật] của tôi vẫn giúp tôi vượt lên dẫn trước và chuyển động của anh ấy thì quá dễ đọc.

Thật vô nghĩa khi tôi thua dù chỉ một set trong cuộc chiến này. Cơ hội chiến thắng duy nhất của Ludwig là nếu tôi sử dụng quá nhiều [Tăng cường sức mạnh ma thuật] và trở nên kiệt sức, nhưng điều đó đã không xảy ra.

Với chiến thắng của tôi trong trận chung kết, vị trí thứ nhất và thứ hai đã được bảo đảm, tiếp theo là cuộc chiến giành vị trí thứ 3 và thứ 4 giữa Scarlett và Grayden Amorel.

Kết quả là chiến thắng của Grayden Amorel.

Đó là cách giải đấu năm nhất kết thúc.

Tôi chưa bao giờ nghĩ rằng mình sẽ có một khoảnh khắc trong đời khi tôi cầm trên tay chiếc cúp như thế này.

[Mở khóa thành tích - Quán Quân giải đấu năm nhất]

[Bạn đã nhận được 10.000 điểm thành tích.]

Đây là lần đầu tiên tôi kiếm được nhiều điểm như vậy cùng một lúc.

Mọi người cổ vũ cho tôi.

"Tôi có thể bắt kịp cậu không?"

Không có sự tuyệt vọng trong biểu hiện của Ludwig sau thất bại hoàn toàn của anh ấy, nhưng có vẻ như anh ấy đang nghi ngờ.

"Cậu biết những gì tôi phải nói, phải không?"

"...Vâng."

Ludwig mỉm cười với tôi.

"Tôi phải tin rằng mình có thể đuổi kịp cậu?"

"KHÔNG."

Tôi cầm chiếc cúp vô địch và khoanh tay lại.

"Cậu không nên chỉ tin vào điều đó, cậu nên nghĩ rằng đó là điều không thể tránh khỏi."

"À, đúng rồi. Đúng vậy."

Bằng cách nào đó.

Cảm giác như nhân vật chính trong đề xuất bản thân của tôi đã tham gia lớp học của tôi. Ludwig, người giữ chiếc cúp ở vị trí thứ 2, cho biết:

"Tôi có thể đuổi kịp cậu, Reinhardt."

"Chuyện đó sẽ không bao giờ xảy ra đâu, cậu biết không?"

Đó là một tín ngưỡng kỳ lạ, nơi tôi không đồng ý với tương lai mà anh ấy đã chọn nhưng yêu cầu anh ấy tin rằng đó là sự thật.

Mỗi người chúng tôi đều tin vào tương lai mình đã chọn.

Cuối cùng, Ludwig và tôi có nền tảng khác nhau nhưng sức mạnh giống nhau.

Một số điều kỳ lạ đã xảy ra trong khi cố gắng kiểm điểm thành tích, nhưng kế hoạch của tôi không đi quá xa.

Tôi đã thắng.

Và từ xa, Ellen đang quan sát tôi.

Cô ấy đã nói rằng cô ấy sẽ mắng tôi nếu tôi không thắng.

Bây giờ tôi đã thắng.

Liệu cậu ấy có khen tôi không?

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading